

[Aksel Jensen.]

lignes yderligere paa fast Ejendom, saa burde det Beløb, der skal betales til Amtsfonden, betales af Formue og Lejlighed. Naar vi ser den store Skat, vi har omkring i Sognekommunerne, hvor adskillige Steder Grundskyldspromillen er over 20, synes jeg nok, at en saadan stærk Beskatning derude kunde gøre det ønskeligt, at der ikke var Adgang til at ligne yderligere paa fast Ejendom i Sognekommunerne.

Jeg skal med Hensyn til den sognekommunale Beskatning ikke fremkomme med yderligere Bemærkninger, idet de Oplysninger, som nylig er omdelt, jo er tilgængelige for ærede Medlemmer. Man kan der se, hvorledes Beskatningen falder omkring i Sognekommunerne.

Naar der i § 4 tillige er en Bestemmelse om, at Ligningsforholdet i Sognekommunerne ikke maa forskydes til Ugunst for fast Ejendom, men kan ændres til en Lettelse af Skatten paa fast Ejendom, hilser jeg naturligvis en saadan Bestemmelse med Tilfredshed, og jeg haaber, at den vil blive benyttet ude omkring i Sognekommunerne. Thi som man vil se af den Statistik, jeg nævnte før, er man i enkelte Kommuner oppe paa et Ligningsforhold af $\frac{11}{12}$ Skat paa fast Ejendom og kun $\frac{1}{12}$ Skat paa Formue og Lejlighed; man er altsaa der oppe paa $92\frac{1}{2}$ pCt. Skat paa fast Ejendom og $7\frac{1}{2}$ pCt. Skat paa Formue og Lejlighed. Adskillige Steder er Forholdet $\frac{7}{8}$ eller $\frac{8}{9}$ Skat paa fast Ejendom, og det mest almindelige er, at denne Skat udgør mellem 50 og 80 pCt.

Jeg tror, man vil indrømme, at det er en ganske urimelig høj Beskatning af fast Ejendom, og naar en saadan Fordeling er fastsat paa et Tidspunkt, da f. Eks. Landbruget var under ganske anderledes gunstige Vilkaar, end det er i Øjeblikket, saa vil ogsaa det være en Anledning til, at man ude omkring i Sognekommunerne benytter den Adgang, der er givet i § 4, til at ændre Beskatningsgrundlaget derude, aflaste Beskatningen af fast Ejendom.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse, naar jeg her nævner Beskatningen i Amts- og Sognekommuner, tillade mig en Hensigt til den højtærede Indenrigsminister om at tage det Spørgsmaal op, om ikke Tiden var inde til, at vi fik en Begrænsning af Skat paa fast Ejendom ogsaa i Sognekommunerne. Jeg har ved adskillige tidligere Lejligheder gjort mig til Talsmand for denne Tanke, og jeg mener, at

Tidspunktet netop nu er inde til at tage Spørgsmaalet op.

Den Skat paa fast Ejendom, vi har i Sognekommunerne, har været nogenlunde ens gennem de senere Aar, den ligger stadig omkring ved 44 Mill. Kr. — den har nu i flere Aar varieret mellem 43 og 46 Mill. Kr. —, 4 Gange saa meget, som den var før Krigen, saa jeg tror nok, at denne Tale om, at man giver en Gave til Ejerne af fast Ejendom, ikke har noget paa sig. En Kendsgerning er det, at Beskatningen paa fast Ejendom i Sognekommunerne i dette Øjeblik er 4 Gange saa stor som i 1913—14. Jeg mener derfor, at der bør fastsættes en Maksimalgrænse. Naar vi er saa højt oppe, at enkelte Landkommuner er oppe paa 28 pro mille med deres sognekommunale Beskatning, og mange ligger paa 10—20 pro mille — i Hjørring Amt tror jeg, det gennemsnitlig er 13—14 pro mille —, saa tror jeg nok, man er saa højt oppe, at Tiden er inde til at tage Spørgsmaalet op til alvorlig Overvejelse. Jeg mener, der er saa meget mere Grund til det, naar vi sammenligner Beskatningen af faste Ejendomme i Landkommuner og Bykommuner.

Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Fisker, der kom med en Redegørelse for Nedgangen i Beskatningen af faste Ejendomme i Landkommunerne, men det ærede Medlem glemte at fortælle, hvorledes Forholdet er i Bykommunerne. Hvis det ærede Medlem havde taget f. Eks. Københavns Kommune med, vilde han se, at i 1909—10 hvilede 58 pCt. af Beskatningen der paa fast Ejendom, medens det nu er gaaet ned til 19 pCt. Det ærede Medlem vil deraf se, at ganske vist har der været en Nedgang i den procentvise Fordeling af Skatten i Landkommunerne, men den har været langt større i Bykommunerne, og naar i København 19 pCt. af Skatten hviler paa fast Ejendom, og i Provinsbyerne 8 pCt., men i Landkommunerne 50—80 pCt., maa Tiden vistnok være inde til at tage Spørgsmaalet op om en Begrænsning af Skatten paa fast Ejendom.

Jeg betragter altsaa dette Forslag som et betydeligt Fremskridt. Jeg kunde paa enkelte Omraader have ønsket det endnu bedre, men kan der ikke naas en Forbedring gennem Udvalgsbehandlingen, vil jeg med Glæde se det foreliggende Forslag gennemført. Det, jeg kunde ønske, er, at man gik helt over til den sønderjydske Ordning, men naar det ikke kan naas, mener jeg, at en Maksimalgrænse paa 4